

[Grünbaum.]

ministeren vil kunne give mig medhold i. For vi skulle da gerne lære en lille smule af den økonomiske udvikling her i landet. Det er det, der har ført regeringen ud i, at den har måttet føre den stramme politik, hvad angår både finanserne og kreditten. Det havde været ganske unødvendigt, hvis man havde beholdt styret på forskellige faktorer.

Jeg synes ikke, at økonomiministeren i virkeligheden modsagde det, jeg havde sagt om stagnationen. Jeg har ikke benægtet, at der er tegn til en vis fremgang i eksporten. Det er jo altså et af lyspunkterne, og vi håber, at det virkelig vil blive til noget med denne fremgang i eksporten. Jeg kan ikke godkende sammenligningen med momsens indførelse i 1967. Jeg har selv lagt mærke til, at man i den økonomiske oversigt i 1968 skrev dette, men jeg mener, det er forkert, og jeg vil gerne vende tilbage til det ved lejlighed. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, for vi brugte jo alt, hvad vi fik ind ved momsen, til en nedsættelse af den direkte beskatning — samtidig. Her må man selvfølgelig forstå, at forbrugerne fik den fulde byrde, mens vi kun fik en vis del af indtægterne, ca. halvdelen, på daværende tidspunkt. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt.

At min påstand er rigtig, fremgår af de tal, som vi har fået her. Jeg forstår ikke rigtig, at man vil prøve på at bortforklare det. Vi har i dag fået en samlet oversigt over statsfinanserne, hvoraf det fremgår — og det er kun statsfinanserne — at de samlede skatter fra 1969-70 til 1970-71, altså da man kører kildeskatten ind, stiger fra 27,6 milliard kr. til 36,7 milliard kr. på ét år, altså med 9,1 milliard kr. Alene statskatterne. Det svarer jo nogenlunde til stigningen af nationalindkomsten. Kommunerne er altså ikke med i disse tal, og der er heller ikke prisstigninger med. Jeg tror derfor nok, man får noget svært ved at benægte, at der er ført en så skrap finanspolitik.

Må jeg sige til hr. Poul Schlüter, at vi kan overhovedet ikke godtage den fremstilling, at nu er socialdemokratiet i de 3½ års oppositionsperiode kommet med det ene udgiftsforslag efter det andet, uden at der har været dækning for det. Vi har altid, så længe socialdemokratiet har eksisteret, været ind-

stillet på, at der skal skaffes dækning for de udgifter, vi er med til at foranledige på statsbudgettet. Hr. Poul Schlüter bærer sig jo ad som manden, der var ude at køre tørv, og som lagde én tørv på og sagde: kan den tage det, så kan den også tage én til osv. Alle de tørv lægger hr. Poul Schlüter sammen og får et helt læs med efterhånden 8 milliarder. Men det kan hr. Poul Schlüter jo ikke, for når vi har stillet et forslag her i folketinget og det bliver stemt ned af regeringspartierne, så er den tørv ikke med på vognen, så er den væk, så kan vi godt tillade os at komme med et nyt forslag. Bliver det stemt ned, ja men så er det jo også ude af billedet. Hr. Poul Schlüter vil få meget svært ved at forklare befolkningen, at det giver stigninger i statsudgifterne, når regeringspartierne stemmer vores forslag ned. Det kan man simpelt hen ikke gøre. Det er uhæderligt at sige til socialdemokratiet: I ville have afholdt så og så store udgifter uden at skaffe dækning for dem.

Det er naturligvis noget, der rammer os, fordi vi altid har været indstillet på, at der skal skaffes dækning for statsudgifterne, og det er jo også det, vi siger udtrykkelig i vort 4 års program. Sådan må det være, og sådan skal det også være i den periode, vi går ind i. Jeg har da også selv sagt gentagne gange, at en finansminister må sidde temmelig hårdt på pengekassen, for hvis han ikke gør det, så svulmer udgifterne op. Der skal passes på hele tiden, og jeg vil altså love den påstand, at der var mere styr på statsudgifterne i den tidligere regerings periode, end der har været i denne. Men jeg vil ikke benægte, at i den allersidste tid og ikke mindst med det forslag, man er kommet med nu til finansplanen, ser det bedre ud. (Afbrudelse). Ja tak, det er bare ikke noget, vi har oplevet. Det er et forslag, man kommer med til en finansplan, der skal gælde for det næste finansår.

Men vi kan da bare tage den finansplan, der ligger her. Må jeg sige til hr. Poul Schlüter, at mine udtalelser om, at jeg gav ikke så meget for de store ord, havde en ganske bestemt adresse, nemlig til den finansplan, der ligger foran os. Efter 5 måneders forløb — 5 måneder er der gået, efter at vi vedtog den gældende finanslov her i dette høje ting — møder finansministeren op og må fortælle os i et skøn over budgettet for 1971-72,